

Van mijn schouders

Van mijn schouders

die niet alle gewicht dragen kunnen
maar waarop jouw hoofd kan rusten,
lieve buur

van mijn handen die kunnen geven
en ontvangen, tochtgenoot

van mijn passie, van mijn rust

geef ik aan jou,
mens die met, achter en voor mij gaat,
dit knikje, deze erkentelijke groet,
deze fakkel van hoop.

Hoop dat we elkaar mogen blijven zien
in de schaduw van wat voorbij is,
in het licht van al het schone
dat we willen ontdekken onderweg.

God, wij herhalen uw woorden
omdat we ze hebben gehoord.
Help ons uw woorden leven te geven
omdat we hebben geluisterd –

Vrede en alle goeds!

Amen. (Amin) آمين .

Bénédicte